

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR del. Michał Jank

Protokolant : staż Anna Wiedehoeft

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2016 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko Bankowi (...) SA w W.

o zwolnienie spod egzekucji

I.zwalnia spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie A. T. w sprawie (...) będącego kontynuacją postępowania zabezpieczającego prowadzonego przez tego samego Komornika pod sygnaturą (...):

- obraz olejny autorstwa W. M. bez ramy, olej na płycie (opisany pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))

- obraz olejny przedstawiający kwiaty w wazonie sygnowany J. P. (opisany pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))

- sofę tapicerowaną skórzaną (opisaną pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))

- krzesło drewniane tapicerowane (opisane pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))

- biurko o długości 200 cm - połysk (opisane pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))

II.oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III.zasądza od powoda M. W. na rzecz pozwanego Banku (...) SA w W. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powód M. W. wniósł o zwolnienie od egzekucji prowadzonej w sprawie (...) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie A. T. ruchomości w postaci:

1. biurka o długości 200 cm (połysk)

2. sofę tapicerowanej skórzaną

3. stolika okrągłego z rzeźbioną nogą
4. komody o długości 250 cm (połysk)
5. szafki częściowo przeszklonej 200 cm (połysk)
6. krzesła drewnianego tapicerowanego
7. obrazu olejnego na płótnie o długości 200 cm i szerokości 130 cm autorstwa M. M.
8. obrazu olejnego, płótno w drewnianej ramie, martwa natura autorstwa M. M.
9. obrazu przedstawiającego stół, płótno bez ramy o wymiarach 130x110 cm
10. obrazu w ramie czarnej przedstawiający kwiat czerwony o wymiarach 40x20 cm
11. obrazu olejnego przedstawiającego maki w dzbanie, w ramie drewnianej
12. obrazu olejnego na płycie przedstawiającego martwą naturę o wymiarach 150x60 cm autorstwa M. M.
13. grafiki sygnowanej G. K. (...)
14. obrazu olejnego przedstawiającego martwą naturę - naczynia kuchenne
15. obrazu olejnego na płycie, bez ramy, autorstwa W. M.
16. obrazu olejnego autorstwa M. M., niebieskie tło
17. rzeźby ceramicznej dwustronnej przedstawiającej kobietę
18. ikony wykonanej na desce o wymiarach 30x 15 cm przedstawiającej Matkę Boską z Dzieciątkiem
19. ikony przedstawiającej trzy postacie przy ołtarzu
20. pracy malarskiej sygnowanej Z. o wymiarach 120x80 cm
21. pracy malarskiej przedstawiającej kobietę w barwach czerwieni
22. pracy malarskiej przedstawiającej martwą naturę autorstwa M. M.
23. biurka gdańskiego rzeźbionego dębowego o długości 200 cm
24. krzesła gdańskiego, dębowego tapicerowanego
25. stołu gdańskiego, dębowego z szufladą, rzeźbionego
26. zegara gdańskiego, rzeźbionego dębowego
27. stołu gdańskiego rzeźbionego, dębowego w kształcie wieloboku
28. szafy gdańskiej dębowej rzeźbionej, przeszklonej
29. stolika okrągłego gdańskiego rzeźbionego o średnicy 80 cm
30. obrazu olejnego w ramach przedstawiającego łódzie żaglowe, sygnowany (...)
31. obrazu olejnego przedstawiającego kwiaty w wazonie, sygnowany J. P.

32. obrazu olejnego przedstawiającego kobietę siedzącą autorstwa R. S.
33. obrazu olejnego autorstwa A. przedstawiającego targ kwiatowy
34. obrazu olejnego przedstawiającego stół autorstwa T.
35. obrazu olejnego na płycie, portret autorstwa R. K.
36. obrazu olejnego " (...)" autorstwa S. C.
37. rzeźby głowy kobiety wykonana z drewna hebanowego
38. obrazu olejnego w rzeźbionej ramie przedstawiającego kobietę w chuście na głowie

a także o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu i w dalszym toku postępowania wskazywał, iż jest właścicielem nieruchomości określonych w pozwie, stad też w sposób nieuzasadniony dokonano zajęcia tych rzeczy. Wskazywał, iż w trakcie czynności komorniczych miał problemy ze zdrowiem i nie mógł w nich uczestniczyć w sposób w pełni świadomy. Wskazywał, iż rzeczy, których dotyczy pozew, nabywał od znajomych malarzy, handlarzy obrazami, część z nich otrzymał od osoby, która wyzbywała się starych mebli, część zaś otrzymał w drodze darowizny od krewnego. Podnosił, iż był zatrudniony przez swego kuzyna - O. K., który jest dłużnikiem pozwanego. Rzeczy, których dotyczy pozew, przetrzymywał w kancelarii swego kuzyna na jego prośbę w celu utrzymania działalności kancelarii.

W dalszym toku postępowania powód, w związku z zakończeniem postępowania zabezpieczającego toczącego się pod sygnaturą (...) i wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pozwanego na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku wydanego przeciwko O. K. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wniósł o zwolnienie tych samych rzeczy spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego A. T. w sprawie (...).

Pozwany Bank (...) SA w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu i dalszych pismach procesowych wskazywał, iż rzeczy, których dotyczy pozew zostały zajęte w ramach postępowania zabezpieczającego, a w takim przypadku powództwo o zwolnienie spod egzekucji nie przysługuje. Zaprzeczył stanowczo, aby rzecz stanowiły własność powoda. Zakwestionował wartość dowodową dokumentów przedłożonych przez powoda. Wskazywał, iż nie jest możliwe, aby w miejscu, w którym dokonano zajęcia ruchomości, prowadzona była kancelaria prawnicza z uwagi na bardzo dużą liczbę rzeczy tam się znajdujących. Wskazywał, iż rzeczy znajdowały się w lokalu będącym we władaniu dłużnika, co uzasadnia domniemanie własności rzeczy .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie A. T. na podstawie wniosku pozwanego Banku (...) SA w W. o wszczęcie postępowania zabezpieczającego w sprawie (...) prowadził postępowanie zabezpieczające przeciwko O. K..

Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji zostało doręczone obowiązanemu w dniu 17 grudnia 2013 r.

W ramach powyższego postępowania Komornik Sądowy w dniu 17 grudnia 2013 r, w lokalu zajmowanym przez dłużnika O. K. zajął ruchomości w postaci:

1. biurka o długości 200 cm (połysk)
2. sofy tapicerowanej skórzanej
3. stolika okrągłego z rzeźbioną nogą

4. komody o długości 250 cm (połysk)
5. szafki częściowo przeszklonej 200 cm (połysk)
6. krzesła drewnianego tapicerowanego
7. obrazu olejnego na płótnie o długości 200 cm i szerokości 130 cm autorstwa M. M.
8. obrazu olejnego, płótno w drewnianej ramie, martwa natura autorstwa M. M.
9. obrazu przedstawiającego stół, płótno bez ramy o wymiarach 130x110 cm
10. obrazu w ramie czarnej przedstawiający kwiat czerwony o wymiarach 40x20 cm
11. obrazu olejnego przedstawiającego maki w dzbanie, w ramie drewnianej
12. obrazu olejnego na płycie przedstawiającego martwą naturę o wymiarach 150x60 cm autorstwa M. M.
13. grafiki sygnowanej G. K. (...)
14. obrazu olejnego przedstawiającego martwą naturę - naczynia kuchenne
15. obrazu olejnego na płycie, bez ramy, autorstwa W. M.
16. obrazu olejnego autorstwa M. M., niebieskie tło
17. rzeźby ceramicznej dwustronnej przedstawiającej kobietę
18. ikony wykonanej na desce o wymiarach 30x 15 cm przedstawiającej Matkę Boską z Dzieciątkiem
19. ikony przedstawiającej trzy postacie przy ołtarzu
20. pracy malarskiej sygnowanej Z. o wymiarach 120x80 cm
21. pracy malarskiej przedstawiającej kobietę w barwach czerwieni
22. pracy malarskiej przedstawiającej martwą naturę autorstwa M. M.
23. biurka gdańskiego rzeźbionego dębowego o długości 200 cm
24. krzesła gdańskiego, dębowego tapicerowanego
25. stołu gdańskiego, dębowego z szufladą, rzeźbionego
26. zegara gdańskiego, rzeźbionego dębowego
27. stołu gdańskiego rzeźbionego, dębowego w kształcie wieloboku
28. szafy gdańskiej dębowej rzeźbionej, przeszklonej
29. stolika okrągłego gdańskiego rzeźbionego o średnicy 80 cm
30. obrazu olejnego w ramach przedstawiającego łódzie żaglowe, sygnowany (...)
31. obrazu olejnego przedstawiającego kwiaty w wazonie, sygnowany J. P.
32. obrazu olejnego przedstawiającego kobietę siedzącą autorstwa R. S.

33. obrazu olejnego autorstwa A. przedstawiającego targ kwiatowy
34. obrazu olejnego przedstawiającego stół autorstwa T.
35. obrazu olejnego na płycie, portret autorstwa R. K.
36. obrazu olejnego " (...)" autorstwa S. C.
37. rzeźby głowy kobiety wykonana z drewna hebanowego
38. obrazu olejnego w rzeźbionej ramie przedstawiającego kobietę w chuście na głowie

Podczas zajęcia obecni byli m.in. powód, a także dłużnik O. K.. Dłużnik jako właściciela zajętych rzecz wskazał powoda.

/okoliczności bezsporne nadto dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji - k. 1-2 akt (...); zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dowodem doręczenia - k. 20 akt (...); protokół zajęcia - k. 26 akt (...)/

W dniu 28 grudnia 2005 r. powód sprzedał nieruchomość za cenę 100.000 zł, w latach 2009 - 2012 r. budował dom na swoje działce w G..

/dowód umowa sprzedaży - k. 8-10/

Powód jest kuzynem dłużnika O. K., jest zatrudniony przez dłużnika na

podstawie umowy o pracę z najniższym wynagrodzeniem. Zarówno powód jak i dłużnik są kolekcjonerami obrazów, antyków.

/okoliczności bezsporne; nadto umowy o pracę - k. 81-83, zaświadczenie z US - k. 84 zeznania powoda - k. 363-372/

Zajęte rzeczy znajdowały się w lokalu służącym do prowadzenia kancelarii prawnej przez dłużnika.

/dowód: oględziny ruchomości - k. 225-227; dokumentacja zdjęciowa - k. 228-255; zeznania świadka A. S. - k. 117-118, 120; zeznania świadka O. K. - k. 183-188; zeznania powoda - k. 363-372/

Spośród zajętych w dniu 17 grudnia 2013 r. rzeczy własność powoda stanowiły:

- obraz olejny autorstwa W. M. bez ramy, olej na płycie (opisany pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))
- obraz olejny przedstawiający kwiaty w wazonie sygnowany J. P. (opisany pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))
- sofa tapicerowana skórzana (opisana pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))
- krzesło drewniane tapicerowane (opisane pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))
- biurko o długości 200 cm - połysk (opisane pod poz. (...) protokołu zajęcia ruchomości z 17 grudnia 2013 r. w sprawie (...))

/dowód: zeznania świadka M. M. - k. 180-183,188; zeznania świadka I. B. - k. 215-217, 219; zeznania świadka J. P. - k. 338-340; częściowo zeznania powoda - k. 363-372/

W związku z zakończeniem postępowania sądowego przeciwko O.

K., wydaniem przeciwko niemu tytułu wykonawczego. Pozwany Bank (...) SA w W. złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Postępowanie egzekucyjne z powyższego wniosku toczy się pod sygnaturą (...) i prowadzi je Komornik Sądowy przy sądzie Rejonowym w Sopocie A. T.. Postępowanie to jest kontynuacją postępowania zabezpieczającego toczącego się pod sygnaturą (...).

Pismem z 11 lutego 2016 r. Komornik poinformował dłużnika, iż postępowanie egzekucyjne zostało skierowane do rzeczy zajętych w sprawie (...)

/okoliczności bezsporne nadto dowód: pismo z 11.02.2016 r. - k. 412;

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem był fakt wszczęcia egzekucji przeciwko O. K. oraz podjęte w ramach tego postępowania czynności.

Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Stosownie zaś do § 3 wskazanego artykułu powództwo można wytoczyć w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Powództwo ekscydencyjne, zwane też interwencyjnym, przewidziane w przywołanym wyżej przepisie jest środkiem merytorycznej obrony osoby trzeciej, której prawa przez wszczęcie egzekucji zostały naruszone. Zatem powództwo to zmierza do zwolnienia od egzekucji określonego przedmiotu. Podstawą wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji jest zatem naruszenie prawa osoby trzeciej (takiego jak np. własność, użytkowanie wieczyste, wierzytelności, rachunki bankowe i inne prawa majątkowe), z którego wierzyciel nie ma prawa zaspokoić swojej wierzytelności. W tym miejscu należy wskazać, iż osobą trzecią w rozumieniu art. 841 § 1 k.p.c. nie jest osoba, przeciwko której jako dłużnikowi skierowana została egzekucja (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 października 1995 r. w sprawie o sygn. akt III CZP 143/95). Na tej podstawie stwierdzić należy, iż osobą trzecią jest każdy podmiot niewymieniony jako strona w tytule wykonawczym, którego prawa zostały naruszone w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie tego tytułu. Przyjmuje się, że naruszenie prawa osoby trzeciej może nastąpić wówczas, gdy wierzyciel nie ma prawa zaspokoić swej należności z zajętego przedmiotu lub prawa, pomimo że z formalnego punktu widzenia istnieją przesłanki, które zezwalają organom egzekucyjnym na skierowanie egzekucji do zajętego przedmiotu lub prawa. Spośród praw bezwzględnych, których naruszenie uprawnia do poszukiwania ochrony na podstawie art. 841 § 1, w pierwszej kolejności w doktrynie i orzecznictwie wymienia się - z uwagi na jego charakter i najpełniejszą treść - prawo własności.

Pozwany nie kwestionował dochowania przez powoda terminu do wytoczenia powództwa o zwolnienie spod egzekucji.

Wytoczeniu niniejszego powództwa nie stała na przeszkodzie okoliczność, iż rzeczy, których dotyczy pozew zostały zajęte pierwotnie ramach postępowania zabezpieczającego. W tym postępowaniu osoba trzecia może również bronić swych praw podmiotowych w drodze powództwa o zwolnienie zajętych przedmiotów od egzekucji (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 1981 r.; III CZP 71/80, OSMC 1981/8/143; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 1986 r., IV CR 278/86).

Bez wpływu na treść merytoryczną rozstrzygnięcia miała też okoliczność, iż w toku postępowania rzeczy, których dotyczy pozew, zostały zajęte w ramach postępowania egzekucyjnego, na podstawie tytułu wykonawczego - zaopatrzonego w klauzulę wykonalności prawomocnego wyroku przeciwko dłużnikowi. Postępowanie dotyczyło bowiem tych samych rzeczy, które zostały zajęte w pierwszym postępowaniu zabezpieczającym, a następnie zajęcie to kontynuowane jest w ramach postępowania egzekucyjnego. Wyrok wydany w sprawie musiał jednak opierać

się na stanie z chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 kpc) stąd też zwolnienie spod egzekucji dotyczyć musiało postępowania egzekucyjnego toczącego się pod sygnaturą (...).

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zdaniem Sądu powód nie zdołał w sposób wiarygodny wykazać, iż jest właścicielem rzeczy wszystkich rzeczy, których dotyczy pozew. Podkreślić należy, iż to powód zgodnie z art. 6 kc winien był wykazać zasadność swego żądania. Co więcej, rzeczy zajęte zostały w lokalu będącym we władaniu dłużnika. Sąd podziela pogląd strony pozwanej, iż z art. 339 kc wynika domniemanie, iż władający jest posiadaczem samoistnym rzeczy. Z art. 341 kc wynika natomiast domniemanie zgodności posiadania z prawem. W konsekwencji powód winien był obalić domniemania wynikające z tych przepisów i wykazać, iż jest właścicielem rzeczy, których dotyczy pozew.

Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków zawnioskowanych przez powoda w dalszym toku postępowania mając na uwadze, iż art. 841 kpc. i nast. nie ograniczają żadnym terminem wniosków dowodowych stron. Przepis art. 843 § 3 kpc odnosi się jedynie do zarzutów, a nie wniosków dowodowych. Jednocześnie wnioski te nie spowodowały same w sobie zwłoki w rozpoznaniu sprawy, co uzasadniałoby ich ewentualne oddalenie na mocy art. 207 § 6 kpc.

W ocenie Sądu materiał dowodowy dawał podstawę do ustalenia jedynie, iż powód jest właścicielem jedynie pięciu rzeczy określonych w pozwie. Własność tych rzeczy potwierdzona została zeznaniami świadka M. M., J. P. i I. B.. Świadkowie ci w tym zakresie jednoznacznie potwierdzili przekazania na własność powoda czy to w drodze darowizny czy też sprzedaży rzeczy wymienionych w pkt I wyroku. Zeznań świadków w tym zakresie strony nie kwestionowały. Sąd uznał zaś te zeznania jako wiarygodne, jako złożone przez osoby postronne, niezainteresowane wynikiem postępowania.

Sąd miał na uwadze, iż powszechnym zwyczajem przy nabywaniu obrazów (zwłaszcza na różnorodnych targach, jarmarkach) jest niespisywanie żadnych umów sprzedaży czy też dokumentowanie w jakikolwiek sposób przejścia własności rzeczy. Tym niemniej to powód winien był wykazać prawo własności rzeczy jeżeli nie dokumentami to zeznaniami wiarygodnych świadków.

Powód załączył do akt sprawy zaświadczenie z 7 stycznia 2014 r. podpisane przez J. C.. Z treści tego oświadczenia nie wynika jednak nawet, że powód nabył własność rzeczy wymienionych w pozwie. Z oświadczenia wynika jedynie, iż J. C. udzielał pomocy powodowi przy nabywaniu dzieł sztuki. Nie bez znaczenia jest też fakt, iż dokument ten stanowił jedynie dowód tego, że J. C. złożył takie oświadczenie (art. 245 kpc). Sąd dopuścił dowód z zeznań J. C., jednakże z ich treści również nie wynika w sposób jednoznaczny, iż powód stał się właścicielem właśnie tych rzeczy, których dotyczy sprawa. Świadek wskazał, iż nie był obecny przy nabywaniu przez powoda jakiegokolwiek obrazu czy też innej rzeczy. Nie był więc w stanie wskazać jednoznacznie, które z rzeczy stanowią własność powoda.

Odnosnie oświadczenia M. M. z 14 stycznia 2014 r. wskazać należało podobnie jak wyżej, iż był to jedynie dowód na to, iż osoba ta złożyła oświadczenie o treści uwidocznionej w tym dokumencie Słuchany na rozprawie M. M. wskazał jednak, iż z okazanych mu fotografii jedynie obraz autorstwa W. M. stanowił własność powoda. Świadek nie rozpoznał żadnej innej rzeczy jako przekazanej na własność powoda; przeciwnie wskazywał, iż większość rzeczy przekazywał O. K..

Złożony przez powoda dowód w postaci fotografii rodzinnej również w żaden sposób nie potwierdza prawa powoda do rzeczy, nawet jeżeli na tejsze fotografii uwidoczniony jest powód oraz zegar, który miał zostać zajęty w toku postępowania zabezpieczającego.

Odnosnie zeznań świadka O. K. oraz powoda Sąd uznał je za niewiarygodne w zakresie w jakim dotyczyły one praw do zajętych rzeczy i nie zostały potwierdzone przez innych świadków. Oceniając te dowody Sąd miał na uwadze, iż O. K. z jednej strony jest dłużnikiem pozwanego i toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne, z drugiej zaś strony jest też kuzynem powoda, a przez długi czas był również jego pracodawcą. Okoliczności te same w sobie świadczą o tym, iż zarówno powód jak i dłużnik mogli być zainteresowani wynikiem niniejszego postępowania. Wykazując

bowiem, iż rzeczy stanowiły własność powoda, chronili je przed egzekucją. Teza ta jest tym bardziej prawdopodobna, jeżeli uwzględni się okoliczność, iż dłużnik jest kolekcjonerem dzieł sztuki. Miał więc interes w tym, aby zwolnić spod egzekucji rzeczy, które mają dla niego wartość nie tylko majątkową ale i kolekcjonerską.

Sąd wziął pod uwagę również fakt, że dłużnik zeznał, iż powód miał otrzymać meble po F. E. z przeznaczeniem na wykorzystanie ich do założenia kancelarii prawniczej. Jest to o tyle nieprawdopodobne, a tym samym niewiarygodne, że powód nie ma wykształcenia prawniczego. Meble "gdańskie" mogły być natomiast wykorzystane do prowadzenia kancelarii przez dłużnika, co uprawdopodobnia, iż był on ich właścicielem

Odnosnie zeznań powoda Sąd miał na uwadze, iż są one również niespójne jeżeli chodzi o sposób spożytkowania kwoty, którą uzyskał ze sprzedaży nieruchomości. Powód, jak zeznał, prowadził budowę domu w latach 2009 - 2013; kwota uzyskana ze sprzedaży nieruchomości mogła być przeznaczona właśnie na budowę domu, a nie na zakup dzieł sztuki. Wprawdzie sprzedaż nieruchomości nastąpiła w 2005 r. jednak samo odstąpienie czasowe nie przesądza o tym, iż kwota uzyskana ze sprzedaży nie była przeznaczona na budowę domu. Należy bowiem uwzględnić, iż powód przez wszystkie te lata ponosił koszty przynajmniej własnego utrzymania, zaś wynagrodzenie uzyskiwane od powoda nie było znaczące. Jest więc prawdopodobne, że kwotę uzyskaną ze sprzedaży nieruchomości powód przeznaczył czy to na własne utrzymanie czy też na budowę domu, co z kolei potwierdza tezę, iż zajęte ruchomości stanowiły własność powoda. Sąd miał też na uwadze, iż powód z jednej strony podczas słuchania informacyjnego wskazywał, iż pieniądze ze sprzedaży przekazał do dyspozycji dłużnika, zaś zeznając jako strona podnosił, iż pieniędzmi dysponował on sam powierzając je co najwyżej okazjonalnie na dzień lub dwa dłużnikowi; niespójność ta również podważa wiarygodność zeznań powoda.

Sąd miał też na uwadze, iż ani powód ani dłużnik nie usunęli rzeczy, których dotyczy pozew, z miejsca, w którym się znajdowały, mimo iż posiadali wiedzę o wcześniejszym zajęciu ruchomości dłużnika znajdujących się w innym miejscu. Tłumaczenie, iż byli pewni, że do zajęcia nie dojdzie, nie jest w ocenie Sądu przekonujące, skoro dłużnik jest wykwalifikowanym prawnikiem i musiał zdawać sobie sprawę z czynności, jakie może podjąć komornik w ramach egzekucji. Gdyby rzeczy faktycznie stanowiły własność powoda, to zarówno on jak i dłużnik podjęliby działania mające na celu niedopuszczenie do ich zajęcia. Wyjaśnieniem tego braku działania może być natomiast stwierdzenie, że rzeczy stanowiły jednak własność dłużnika.

Sąd miał też na uwadze, iż powód i dłużnik nie zawarli żadnej umowy co do korzystania w kancelarii z mebli mających stanowić własność powoda, nie ma żadnych dokumentów potwierdzających własność mebli. Nie jest jasne, dlaczego powód obrazów stanowiących jego własność nie wywiózł do swojego domu w B..

Sąd miał na uwadze, iż w dokumentacji fotograficznej są zdjęcia napisów wskazujących, iż pewne obrazy były przekazane dla powoda. Nie wiadomo jednak, kto sporządził te napisy, jaki był ich cel, a wreszcie nie było możliwości przyporządkowania poszczególnych napisów do konkretnych obrazów. Sam powód słuchany w charakterze strony nie był w stanie tego uczynić. Tym samym nie było możliwości jednoznacznego ustalenia, który jeszcze obraz (poza dwoma uwzględnionymi w wyroku) mógł być faktycznie własnością powoda.

Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków, powoda oraz oględzin lokalu, iż liczba rzeczy zgromadzonych w pomieszczeniu, w którym doszło do zajęcia, nie przeszkadzała w prowadzeniu tam kancelarii prawnej, co uwiarygodnić miało roszczenie powoda, jednakże sama ta okoliczność nie mogła przesądzać o prawie własności tych rzeczy. Niezależnie bowiem od przeznaczenia tego lokalu rzeczy tam się znajdujące mogły stanowić własność powoda lub dłużnika. Jeżeli zaś dłużnik prowadził tam swoją kancelarię (co wynika z materiału dowodowego), to jest prawdopodobne, iż rzeczy tam się znajdujące stanowiły jego własność.

Bez znaczenia dla sprawy miała okoliczność dotycząca stanu zdrowia powoda w dacie zajęcia oraz w późniejszym czasie, co miało mieć wpływ na wykonywania obowiązków dozorca nad zajęтыми rzeczami. O prawie własności rzeczy nie można wnioskować na podstawie stanu zdrowia osoby, która twierdzi, iż jest właścicielem rzeczy. Również kwestia chęci wykonywania dozoru nad rzeczami nie przesądza o prawie własności. Rezygnacja z pełnienia funkcji dozorca nie musi bowiem potwierdzać brak uprawnień do rzeczy, skoro taka rezygnacja wynikać może z różnorodnych przyczyn,

w tym również zdrowotnych uniemożliwiających czy też utrudniających sprawowanie nadzoru . Z tych względów Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A. G., z dokumentacji złożonej na rozprawie w dniu 4 lipca 2016 r. oraz z karty medycznej czynności ratunkowych uznając, iż dowody te nie przyczynią się do rozstrzygnięcia sprawy.

Z uwagi na powyższe na mocy wskazanych powyżej przepisów Sąd orzekł jak w pkt I i II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. uznając, iż powód wygrałspó jedynie w niewielkim stopniu. Sąd zasądził od powoda - jako strony przegrywającej - na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, które obejmują koszty zastępstwa procesowego wysokości 3617 zł.